

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Ex orat[ion]e samuele vicit isr[ae]l philistijm ca. ix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia libri

die illa, Afferunt quidam quinque tam esse ciuitates philistij, et ideo quinq[ue] tam mississe annos aureos, et quinq[ue] mures. Sed in sequentibus legis sicut legatus ciuitas philistinoꝝ. Unde melius videt quod dicit Isidorus quinq[ue] fuisse tam metropoles, et queꝝ obtulit anno aureum, et munera, alle soli mures obtulerunt usque ad abel magnum, sive quem posuerunt arca domini. Et videtur hec lira sonare quod abel sit nomen lapidis super quem posita fuit arca. Alij assertunt ciuitatem que tunc bethsames dicebantur, quod postea dicta est abel, quod interpretatur lucius, propter locum berbissimatum qui securus est. Et additum est magnum: ad differentiam alterius abel: que in sequentibus abela dicitur, ubi sapientis mulier exclamat ad ioab, Qui in terram interrogat in fugam in abela, et tunc legitur super quem posuerunt arcam. Quoniam volebat eam ioab capere ut sit sensus, non licet ea destruere, quod omnes in ea capiunt consilium faciendoꝝ.

cussi se de bethsamtis, lxx, viri, et lamia plebis: eo quod vidissent arcā nudā, credunt aut illi, lxx, deposituisse arcā cum non essent sacerdotes. Si queritur: cur ergo mortui non sunt philistei quosque videtur arcā, potest dici quod non peccauerunt videndo quibus non erat philistū videre. Timentes autem bethsamente misericordia ad viros cariathiarum ut reducerent ad se arcā. Qui reduxerunt eam tulerunt eam in domum aminadab viri iusti in gabaa, et eleazar filius eius sacerdotem in statuerunt in custodia arce, et fuit ibi, x, annis usque ad octauum regni saulius quod ipse tulit eam in castra. Manserat autem apud philisteos, viii, mensibus, et tunc quenam Israel post dominum sedata ira domini super eos.

Exorante samuele vicit Israel philistēm, Caplī, VIII.
Quid attendes
samuel et videns eos fiduciā in domino ait. Ascendam in masphat ut ore probabo. Eiusque ascēdissent in masphat, effun-

dēs aquā corā domino in quā maledicta gesta erat quā si idolatra bisbebat labia ei adhucerebant sibi inseparabiliter, sorte in signū fedes, sicut fecit ioseph, et iudicavit eos sibi samuel. docuit eos iudicia dei. Quidam tamen assertunt samuelē quoddam idolum redigisse in puluerem, et mixtum dedisse populo ad bibendum, et in barbis coquendis iudeis reos idolatrie a non reis, sicut quondam fecit moyses. Et audierunt philistēm congregatum Israel esse inerme in masphat, et armis ascendere aduersus eos, et timet Israel dixit ad samuelē. Clama pro nobis ad dominum et obtulit samuel lacentem agnum in holocaustum. Et dum clamaret samuel ad dominum intus est plū, et intonuit dominus fragore magno super philisteos ut morta esset terra, et per loca pādebat hiatus, et philistei in fugā versi celi sunt a filiis Israel quod percusserunt eos usque ad terminos terre sue. Tulusque samuel lapide, et posuit eum in terminis, et vocauit nōmē loci illius lapis auctorij. Nec apposuerunt ultra philistēm, ut trarēt terminos Israel, dum viceret samuel. Iudicabat itaque samuel populus in bethel et galgal, et masphat circulēs per singulos annos et recretabat in ramatha, et edificauit ibi altare, sed sibi iudicabat israel. Tres ille ciuitates famose erat bethel, per somnum iacob et galgal, per circuissionē iacob, et masphat propter frequentiā ioseph, et ascēdebat ad eas samuel vicissim in tribus solēnitatis hebdomadariis et iudicauit sibi populus. Alijs diebus ascēdebat ad eum populus in ramatha ad iudicandum.

Ex israel petiū regem, Caplī, IX.

Im autem servis

et samuel posuit filios suos iob et abiā, alterum in bethel, alterum in bersabee ut sibi sedētes iudicaret populus. Qui declinaverunt per auariciā et quererent iudicium. Quod non ferēs populus dixit ad samuelē. Da nobis regem ut iudicet nos sicut ceteri gentes habent. Non grauius tulit samuel propter insurā sibi iusticiā circa odium regis. Cuique prout uisset dominum ait ei dominus. Audiri vocē populi, nec se tam abiecerunt sine me, ne regnum super eos. Veruntamē predice eis in regis super eos. Et ait samuel ad populum. Hoc erit in regis. Filios vicos faciet sibi filios suos, equeites et percursorēs agricultores et fabros armorum, filias vias faciet virginarias, et coquistras et panificas. Seruos vestros et ancillas et iumenta ponet in ope suo.